

TAL HALLET VID INVIGNINGEN AV
KRIGSKYRKOGARDEN I GETTYSBURG

För sju och åttio år sedan lade i denna världsdel våra fäder grunden till en ny nation, tillkommen i frihet och helgad åt den tanken att alla människor äro födda till jämlikhet.

Vi äro nu invecklade i ett inbördeskrig varigenom skall avgöras huruvida denna nation, eller någon annan nation på så sätt tillkommen och helgad, kan äga varaktigt bestånd. Vi hava samlats på ett av detta krigs stora slagfält. Vi hava kommit hit för att inviga en del av detta slagfält till slutlig viloplats för dem, som härgåvo sina liv på det att denna nation måtte leva. Det är i allo tillbörligt och passande att vi så göra.

Men i en vidsträcktare bemärkelse kunna vi icke viga—kunna vi icke helga—icke heliggöra—denna mark. De tappra män, levande och döda, vilka kämpat här, hava helgat denna jord på ett långt högtidligare sätt, så att våra ringa krafter varken kunna lägga någonting till eller draga någonting därifrån. Världen skall föga beakta, ej heller länge minnas, vad vi här säga, men den kan aldrig förgäta vad dessa män här uträttade. Snarare är det vi levande, som borde vigas till det ofullbordade verk vilket de, som här kämpade, hava in- till denna dag så ädelt befrämjat. Det är i stället vi, som här böra vigas åt den stora uppgift som ligger framför oss: att vi från dessa ärade döda må hämta inspiration till större hängivenhet åt den sak för vilken de gåvo det sista måttet av självpoffring, sitt allt; att vi här högtidligen förklara att dessa döda icke skola hava fallit förgäves; att denna nation, med Guds hjälp, måtte ånyo födas till frihet; och att styrelse av folket, genom folket, och för folket icke skall utplånas från jorden.

ABRAHAM LINCOLN.

Den 19 november 1863.

Översättning av Arvid Paulson